

avui

recull d'informació i documentació

novembre-desembre 1972 [203]

preu: 8 ptes.

CEDOC
DIPÓSIT

E. Giral

PAÏSOS CATALANS

Catalunya.

Moviment Obrer.

LLUITA SOLIDÀRIA AL VALLÈS ORIENTAL: OCUPACIÓ DE FÀBRQUES

A partir del dia 9 de novembre, la majoria dels 800 treballadors de l'empresa alimentària "Starlux" (de Montmeló, Polígon Riera Mersà) lluiten activament en defensa de les seves reivindicacions laborals (5.000 ptes d'augment mensual, 40 hores a la setmana, 100 % de sou en cas de malaltia i jubilació, i una comissió de treballadors que controli l'increment del cost de la vida) mitjançant el boicot a les hores extra i el treball a baix rendiment. El dia 13 la direcció acomiadà 5 treballadors. La resposta fou immediata: vaga total i ocupació de la fàbrica. La direcció cridà la policia, la qual desallotjà l'empresa. Aleshores els obrers marxaren cap a l'església de Montmeló intentant una nova tancada, cosa que fou impedit per la policia. A destacar la merxa/manifestació dels treballadors fins al Polígon, on es concentraren en demanda de solidaritat. El dia 18, dissabte, se celebrà una assemblea a l'església de Montmeló. A la sortida, la policia demanà la documentació, essent detingut l'advocat Sr Solé Barberà i també uns 10 treballadors. (En Solé Barberà restà detingut fins al dilluns, gràcies a la intervenció del Degà del Col·legi d'Advocats i d'altres quatre membres de la Junta.) Després del "lock-out" i de la suspensió de feina i sou per 4 dies (dia 15), el dilluns dia 20 els obrers tornen al treball realitzant però aturs, boicot a les hores extra i baix rendiment.

A finals d'octubre-començaments de novembre, la majoria dels 350 treballadors de l'empresa "Schappetax" (del ram tèxtil, filial de "La Seda de Barcelona" a Mollet) presentaren un escrit demanant millors salarials (augment semanal de 700 ptes, prima fixa de 300 ptes, no treballar dos diumenges de cada quatre). En no haver rebut resposta, decideixen no anar a treballar el diumenge dia 12. A l'endemà, l'empresa amenaça amb cartes d'acomiadament i acomiada un treballador per "haber faltado de palabra a un encargado". Els obrers del primer torn paren demanant la readmissió del seu company i no abandonen la factoria. El segon torn se suma a la vaga, a l'igual que el tercer. El dimarts, dia 15, la situació no canvia: els obrers continuen en vaga ocupant la fàbrica. El dimecres, dia 16, continua la vaga i l'ocupació. Hi ha una manifestació pel centre de Mollet als crits de "Starlux i Schappetax venceran!", "Llibertat!", etc. Durant aquesta dies la solidaritat de famílies i veïns ha estat palesa: han portat als vaguistes menjar, roba, tabac, etc. Aquell mateix dia, a les vuit del vespre, la policia procedeix, també violentament a l'igual que a "Starlux", a desallotjar la fàbrica. Al dia següent, dijous 18, la majoria dels treballadors

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA A RIPOLL

DOSSIER ESPECIAL pàgina núm. 12

PER L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

DOSSIER ESPECIAL pàgina núm. 15

SUMARI

PAÏSOS CATALANS

Catalunya

Moviment Obrer: Lluita al Vallès Oriental
Plataforma Reivindicativa de la Construc-
ció, Motor Ibarica, SEAT, Resum lluita obre-

ra.
Informació General: Repressió contra els
mantenedors dels "Jocs Floras de Ginebra",
Prohibició Conferències de L'Estatut, Cape-
lla apallissat, Mossen Xirriachs i afer, Llor-
ca i Garcia traslladats, Arana i Besa al TOP
Homenatge a Francesc Layret, El Barga en cas-
tellano, etc...

Barris: L'explosió de gas natural de Santa
Sant Gervasi: actuació anti democràtica.

Comarques: manifestació a Salicrú.

Economia Catalana: Trias Fargas a Cambio 16,
Estudi Comarques Gironines, Creixement demo-

gràfic.

Església: "Justícia i Pau" al T.O.P.

La lluita dels Professionals: Fernández Sor-
do a Barcelona, Eleccions al Col·legi d'
Advocats, El Dret Català, en perill, III Jor-
nades d'Advocats Joves de Catalunya i Bale-
ars.

Ensenyament: Estudi sobre la subnormalitat,
34 entitats del barri de Sant Andreu, Con-
vent Col·lectiu de l'Ensenyament Privat.

EUZKADI

Repressió a Euzkadi Nord.

Estat de Guerra a Euzkadi Sud.

E.T.A. contesta.

GALICIA

Demandes a Magistratura del Treball.

Repressió Laboral.

U.P.G. (Unión do Povo Galego) Informe "Un
mes de repressió a Galicia"

DOSSIER "12 Novembre: RIPOLL"

- Introducció

- Missatge al Poble de Ripoll i Comarca.

- Hostilitat diumenge següent.

DOSSIER ESPECIAL "PER L'ESTATUT"

- Col·laboració Especial: Per que L'Estatut
D'Autonomia, Avui.

- premsa democràtica: retalls sobre la
campanya "Per que L'Estatut de Catalun-

ya.

DOCUMENTS

Sobre l'ús públic del català.

PREMSA INTERNACIONAL

"Mais qu'il est difficile d'être poète"

periodique "La SWISSE"

CEDOC

ocupen l'església de Mollet des de primeres hores del matí. La policia rodejà l'església i convingué els obrers a que l'abandonessin. El capellà parlant amb la policia aconseguí que a la sortida no hi haguessin detencions. Al dia següent, divendres 17, se celebrà una reunió a Sindicats amb la direcció. Aquesta acceptà la readmissió del company acomiadat, que es torni al treball el dia 22, la negociació de les reivindicacions dels treballadors, però inclosa l'acomiadament dels jurats, cosa que els treballadors no accepten, volent-se l'empresa obligada a fer marxa enrere. Continua la lluita per tal d'anullar els expedients dels qui havien estat acomiadats.

Durant la setmana del 13 al 20 de novembre, la majoria dels treballadors de "Pariman-Frigo" (de Montornès del Vallès) es declararen en vaga per les seves reivindicacions (augment de 4.000 ptes al mes, setmana de 40 hores, 30 dies de vacances pagades) i en solidaritat amb "Schappatus". Es tancaren dins de la fàbrica fins que foren desallotjats per la policia. La resposta de l'empresa fou de 6 cartes d'acomiadament. Els companys decidiren tornar al treball el dilluns, dia 20, per tal de seguir la lluita des de l'interior de la fàbrica. Continua la lluita per la readmissió dels acomiadats.

ACCIONS SOLIDÀRIES

Recollint les seves reivindicacions particulars, però també en solidaritat amb els treballadors d'aquestes empreses, hi ha hagut adreça a "Arco", "Contadores", "Nov Pol", "FOCASA", "Vitalso", "Sinter-Metal", etc.

Recollida de diners: a l'Institut d'Ensenyament Mig de Granollers, 10.700 ptes; a la fàbrica "Derbi", 2.600; a "Pariman-Frigo", 10.000; la CAC ("Comissió d'Activitats Cíviques") del Vallès Oriental, 15.700; estudiants d'Història a Bellaterra, 1.963; estudiants d'Econòmiques de la Central, 1.361; Taller 2 de "SEAT", 2.000; la CONC ("Comissió Obrera Nacional de Catalunya"), 25.000 ptes.

Intent de manifestació a Mollet el dia 20. No va ésser possible degut al gran nombre de policies i civils concentrats. Aleshores es va organitzar una manifestació a La Llagosta, la qual fou dispersada per la policia fent trets a l'aire.

Escampades d'octavetes per part de diversos grups polítics, obrers i cívics: Comitè Comarcal del PSUC ("Partit Socialista Unificat de Catalunya", el PC de Catalunya), "Bandera Roja" (maoistes-espanyolistes), Comissions Obreres (els tres corrents: Local, Plataformes i Sectors), Comissions de Barri, Comissió d'Activitats Cíviques del Vallès Oriental, i Comunitat Cristiana de Mollet.

ASSEMBLEA D'ENLLAÇOS I JURATS DE LA CONSTRUCCIÓ: PLATAFORMA REIVINDICATIVA

El dia 3 de novembre, pel matí, va tenir lloc, als locals de la CNS de Barcelona, aquesta assemblea amb la participació de més de 1.000 representants sindicals, i de molts socials...

Primor va parlar el feixista Ruy Clúa, "president" de la Construcció, qui va fer una exposició de color rosa de la situació. Tot seguit hi hagueren unes 10 intervencions, totes les quals van exposar denúncies concretes: el desastrós conveni signat a opatilles dels treballadors, l'exploació existent en el ran, el prestacionisme, el sistema de primes, les hores extres, els accidents de treball, i es va denunciar també la desamòrica "Ley General de Educación".

Els enllaços més representatius del ran van lluir i van defensar davant l'Assemblea la plataforma reivindicativa cara al proper conveni, la qual consta de 10 punts:

PLATAFORMA REIVINDICATIVA DE LA CONSTRUCCIÓ

- 1.- 3.000 ptes de salari mínim setmanal per al pob i per 40 hores de treball. Escala mòbil de salaris.
- 2.- Conveni amb durada d'un any.
- 3.- 100 % del salari real en cas de malaltia, accident i jubilació. Pensió a les viudes per accident de treball. Assegurança per atur forçós.
- 4.- 30 dies de vacances amb el 100 % del salari real.
- 5.- 2 pagues extres de 30 dies sobre el 100 % del salari real.
- 6.- Paga de beneficis del 12 % sobre el 100 % del salari real, incloent-hi les pagues extres, des del primer dia de treball a l'empresa.
- 7.- 15 dies de prova per totes les categories.
- 8.- Impost de rendiment del treball personal (utilitats) a càrrec de l'empresa.
- 9.- Dret d'associació, de reunió i d'assemblea.
- 10.- Dret de vaga i autèntiques garanties per als representants dels treballadors.

La plataforma va ésser aprovada per aclamació. Es va demanar la dissolució de la Secció Social del Sindicat i es va plantejar la necessitat de celebrar aquestes assemblees cada mes (la propera per al dia 3 de desembre). Una intervenció va evocar els fets de Vigo i va denunciar la repressió patronal i policial tot exigint garanties sindicals. Es va demanar aplaudiments per la lluita duta a terme a Vigo: aplaudiments necessis de l'assemblea.

El fet que d'un acte "oficial" n'hagi sortit una denúncia unànime del sindicalisme feixista espanyol (CNS), ens anima a dir que convindria que cada cop fossin més freqüents actes d'aquest tipus, ja que impedeixen que els verticalistes de la CNS puguin fer tranquil·lament i sense disturbis els seus trienalismes.

"MOTOR IBÉRICA": VAGA D'HORES EXTRA

La vaga fou iniciada el dia 20 d'octubre en recolzament de les exigències obreres (la plataforma reivindicativa de "M.I." fou reproduïda a "AVUI" d'octubre).

Durant la setmana del 6 al 12 de novembre continuava igual la situació. Amb tal motiu es va reunir dues vegades la direcció: sembla que hi ha "dos bàndols", el de la Banca Mas Sarda que està disposat a fer concessions, i el de l'Opus que es neguen en rodó a qualsevol concessió. El gran problema que té la direcció és el del lliurament de tractors a Sària, Llíbia, Holanda, etc. segons les dades dels contractes. Per això caldria fabricar 60 tractors al dia, però amb la vaga d'hores extra només se'n fabriquen 50. Cal destacar que, a més de les factories de "M.I." al Poble Nou i a la Zona Franca en vaga, s'ha afegit una vaga de treball lent a la sucursal de "M.I." a Iruña/Pamplona "MASA".

A la setmana següent la situació s'agreujà. Davant la decisió dels treballadors de dur l'empresa a Magistratura, la direcció va retirar la suspensió de feina i sou per 16 dies a 3 treballadors sancionats. D'altra banda, Etxebarria (cap de fila del "bàndol" Opus) intenta negociar oferint un augment del 20 % en un termini de 15 dies. Sembla que aquest canvi de posició es deu al fet que el ministre d'AA.EE. López Bravo està pressionant perquè s'acceptin les reivindicacions obreres i perquè la feina torni a la normalitat, ja que les comandes fetes pels països àrabs no sols impliquen l'empresa, sinó al mateix ministre en persona.

Al cap de 5 setmanes la vaga continua. Segueixen realitzant-se assemblees a algunes seccions. Aprofitant aquest estancament de la lluita, l'empresa ha aplicat algunes sancions com són l'acomodament de la secretària d'En Plera (cap de fila del "bàndol" Banca Mas Sarda) acusant-la de ser la qui ha difós les dissensions entre ambdós "bàndols"; també ha suspès de sou i feina per 16 dies a dos treballadors. Mentrestant, a la filial "Bosuga" que també es troba en vaga d'hores extra des de fa 5 setmanes, la direcció ha sancionat 1 obrer amb 16 dies de suspensió de sou i feina. Tres dies després, dilluns 20 novembre, s'ha registrat la resposta dels treballadors: una hora d'atur. Més endavant la situació d'aquesta empresa del Vallès és de vaga d'hores extra i treball a baix rendiment.

El dissabte, dia 25 de novembre, va tenir lloc als locals de la CNS de Barcelona una reunió de 150 treballadors de "M.I." per tal de conèixer la marxa de les deliberacions. Continua, d'altra part, el boicot a les hores extra a les dues factories. El dia 2 de desembre va tenir lloc una altra reunió a la CNS de Barcelona, aquesta vegada amb l'assistència de més de 200 treballadors. Un dels acords presos es refereix a demanar als obrers de "M.I." i de "Bosuga" que assisteixin massivament a la reunió que s'ha de celebrar el dia 11, on es començarà a discutir les negociacions del conveni.

SEAT: PER LA PRIMA I CONTRA LA REPRESSIÓ

Després de la signatura del conveni (veure "AVUI" d'octubre) i de la victòria que significà per als treballadors, això s'ha traduït en majors exigències dels obrers davant els abusos de l'empresa: no s'accepten nous ritmes, s'exigeix un control de la prima, etc. En aquest sentit, i davant les interpretacions aleatòries de les millores aconseguides per part de l'empresa, els treballadors han passat a l'acció per defensar les seves conquestes. Exigeixen -com ja hem dit- control de la prima, el 15 % d'augment igual per tots els de la prima directa i prima mínima garantida per tothom.

En el front de la repressió cal destacar el projectat judici a Magistratura el dia 13 de novembre contra Felip González. L'empresa arribà a la conciliació sense que se celebrés el judici. (En González era a la presó després d'haver estat detingut en una manifestació contra els Consells de Guerra. L'empresa volia aprofitar l'oportunitat per acomiadar-lo. Només la solidaritat dels seus companys ha permès la seva reintegració al treball.)

Al dia següent, 14 novembre, es van col·locar a les pissarres els rendiments i allò que es cobraria segons l'empresa. Immediatament els obrers donaren la seva resposta: aturs, assemblees, baix rendiment a Tallers i a Seccions, que es prolongaren fins el dia 16, data en què es donà un termini de dos dies a l'empresa perquè pagués fins l'última pesseta a tothom. Aquest mateix dia, a causa de les pessimes condicions de treball, l'obrer Francesc Jiménez Cañero cau dins un pou resultant greument ferit.

El dia 17 es reparteix "Assemblea Obrera", òrgan de la Comissió Obrera de SEAT, que crida a seguir la lluita per una prima fixa i garantida, i contra la repressió dels companys Cortada, Marín i Pérez (acomiadats), i Silvestre, Vero i Vallejo (al TOP). Com que la C.O. gaudeix de prestigi i de la confiança de molts treballadors, en dies posteriors es produeixen aturs a diversos Tallers (Secció 120 del T 1, 124 i 127 del T 8, etc.)

Resum lluita obrera

ASSEMBLEES, MANIFESTACIONS I CONCENTRACIONS

Institut Mental de la Santa Creu, Estruch, Tornilleria Mata, ELSA, Rivière, Urallita, Alscandel, Maquinista, Indo, Siemens, Hospital Clínic, Roca, Contadores, Arcco, Copisa, Novogar, Harry Walker, Faema, Gas Natural, Residència de la Seguretat Social, Solvay, Fenix-bron, Banc Atlàntico, Banc Hispano-Americano, Banc condal, Banc Guipuzcoano, Banc General del Comerç i de la Indústria, Banc de Vizcaya, Banc Industrial de Catalunya, General Cable, Agut, Gassol, Mobba, Mutua General.

ATURS

Cispalsa, Federación Farmacéutica, Petronius, Encuadernaciones Porta, Zama, Alchemika, Hylabor, Cursana, Starlux, Periman, Facosa, Trilla, Schannetex, Maquinista, Siemens, Corberó, Lafonsa, Roca, Iruña, Abad Rivera, Lámparas Z, Miniwat.

BAIX RENDIMENT

Correus de Barcelona, Sprintex, Talleres Ovidor, Orim, Freixa, Ignis, Hispano Olivetti.

BOICOT A LES HORES EXTRES

Bosuga, Pirelli, Tuperin, Perimán, SAFA, Costa i Font, Bas i Cuguero, Daga, Matarós, Tornilleria Mata, Hispano Suiza.

Repressió contra "Jocs Florals"

REPRESSIÓ CONTRA ELS MANTENIDORS DELS "JOCES FLORALS 1972"

El 29 d'octubre se celebraren a Ginebra, Suïssa, els Jocs Florals de la Llengua Catalana que d'ençà del 1939 tenen lloc a un punt de fora de Catalunya. La festa literària d'enguany es va convertir en un acte d'afirmació nacional popular catalana amb crítics de "llibertat", "Visca Catalunya"... i amb el cant de "Els Segadors". El representant oficial suís va fer un enèrgic discurs anti-franquista i va saludar la lluita que porten a terme els catalans. El cònsol espanyol a Ginebra va ésser expulsat de la sala.

Amb tal motiu els ha estat retirat el passaport a les següents persones: Josep Maria CASTELLET, Alexandre CIRICI, Fèlix CUCURULL, Josep FAULÍ, Albert MANENT, Joan TRIADÓ (mantenidors dels Jocs Florals), al cantant RAIMON Pelletjer i a la Sra Maria-Rosa OLLER DE FAULÍ, el 18 de novembre.

(Veure a la secció PREMSA INTERNACIONAL un article referit a aquest tema.)

Posteriorment, el 6 de desembre, ha estat imposada una multa de 200.000 ptes per part del Govern Civil i amb el mateix motiu als anteriors, excepció feta del cantant Raimon i de la Sra Oller de Faulí.

PROHIBICIÓ DE CONFERÈNCIES SOBRE L'ESTATUT AL COL·LEGI D'ADVOCATS

La Comissió de Cultura del Col·legi d'Advocats de Barcelona tenia programades una sèrie de "sessions d'estudi sobre l'Estatut de Catalunya" per part d'advocats especialistes. Les conferències havien de començar a dictar-se a partir del 30 de novembre, però foren prohibides pel Govern Civil.

A continuació reproduïm el cartell de treball:

I.- Els Antecedents: 1ª, Del compromís de Casp al Decret de Nova Planta, Joan Reglà- 2ª, De les Corts de Càdis a la Primera República, Fèlix Cucurull- 3ª, De les Bases de Manresa a la Mancomunitat, Josep Benet- 4ª, Dictadura i post-Dictadura, Isidre Moles.

II. L'Estatut de Catalunya: A) Preparació i aprovació: 5ª, De l'adveniment de la República a l'Estatut de Núria, Josep Andreu Abelló- 6ª, Aprovació, a Catalunya, de l'Estatut de Núria: partits, moviment obrer i opinió pública, Josep Ternes- 7ª, L'Estatut a les Constituents, Agustí de Semir- 8ª, Aprovació i vigència de l'Estatut, Josep Solé Barberà-

B) Actituds davant l'Estatut: 9ª, L'Església i l'Estatut, Joan Carrera- 10ª, L'Estatut vist des de fora de Catalunya-

III. Anàlisi de l'Estatut: 11ª, Ensenyament i cultura, Alexandre Cirici Pellicer- 12ª, Economia, Ramon Trias Fargas- 13ª, Qüestions socials, Joan Reventós Carner- 14ª, Qüestió agrària, Emili Giralte- 15ª, Estructura constitucional i relacions amb l'Estat, Josep Mª Vilaseca Marcet- 16ª, Legislació de Dret Privat, Lluís Puig Ferriol- 17ª, Les professions jurídiques i l'Administració de Justícia, Josep Verde Aldea- 18ª, El Tribunal de Cassació, Josep Guàrdia Canela- 19ª, Ordre Públic, Joan Arumí Delgar- 20ª, El traspass de serveis, Anton Canyellas- 21ª, El règim local, Josep Mª Pi Sunyer.

CAPELLÀ APALLISSAT PER PORRISTES DE LA POLICIA A SANTA COLOMA DE GRAMENET

A la tarda del dia 28 de novembre tingué lloc una manifestació de veïns del barri Les Oliveres, de Sta Coloma de Gramenet, en protesta pel fet que l'última parada de l'autobús és a 1/4 d'hora de camí del barri. Mossèn Lluís Martínez, capellà del barri, era un més dels manifestants que demanaven que l'autobús tingués una parada a Les Oliveres. A un moment donat, el cap de la Policia Urbana de Sta Coloma el va cridar apart, entretenant-lo parlant fredament. A la poca estona el cap de la Policia Urbana fou cridat pel Cap de la Guàrdia Civil, quedant mossèn Lluís sol i mentre la manifestació s'allunyava, Aleshores s'acostaren tres individus de civil que l'agafaren i se l'endugueren a un lloc apartat de la carretera. Allà, mentre un el tenia ben agafat, els altres dos començaren a apallissar-lo: el van tirar a terra i li van donar puntades de peu per tot el cos. Mossèn Lluís intentà protegir-se com podia mentre cridava "Auxili, socors". Sortosament, passava una dona que donà la senyal d'alarma crident "estant pegant un home!". Aleshores, un dels guàrdies que eren a la vora va cridar als altres que agafessin als tres individus, però ningú no es va moure, permetent que els tres porristes poguessin escapar. Mossèn Lluís fou portat al Dispensari Municipal on el metge dictaminà: "Presenta contusió a la regió dorsal i el braç esquerre. Pronòstic lleu. La lesió ha estat causada per agressió segons manifesta l'interessat".

MOSSÈN XIRINACHS: DETENCIÓ I VAGA DE LA FAM

Mossèn Lluís Xirinachs, rector de Santa Maria del Camí i conegut militant pacifista, fou detingut el 12 de novembre durant l'aplec de Ripoll (veure més endavant àmplia informació de l'acte). Amb tal motiu li fou imposada una multa de 25.000 ptes. En negar-se a pagar-la, li fou aplicat immediatament l'arrest substitutori a un convent d'Olot. Davant la seva actitud de resistència passiva, fou traslladat a Zamora, començant des de la seva sortida d'Olot una vaga de la fam. En arribar a Zamora i continuar la vaga, fou internat a l'hospital on restà alimentat artificialment fins la seva alliberació el dia 28 de novembre. Cal destacar que durant tot els moments es negà a parlar en castellà.

ACCIÓ CONTRA LA "CATALANA DE GAS"

A primeres hores del vespre del dia 12 de desembre, un grup de persones, gent jove en general, es manifestà davant la seu de "Catalana de Gas" al Portal de l'Àngel protestant per les recents explosions de gas i adduint el negoci que ha fet la Companyia en no revisar les instal·lacions. Els manifestants llençaren un còctel-molotov i trencaren els vidres de l'entrada.

SOBRE ELS JOVES DETINGUTS A SABADELL ACUSATS DE COMUNISTES

En el número d'octubre d'"AVUI" informàvem de la detenció de 17 joves a Sabadell (2 d'octubre) sota l'acusació d'ésser membres de les "Joventuts Comunistes de Catalunya" i de que, 5 d'ells, havien participat a un saqueig de l'ermita de La Salut.

El dia 8 de novembre, quan sortien del palau de l'Arquebisbe de Barcelona, foren detinguts els advocats Enric Leyra i Leopold Espuny per membres de la Brigada Político-Social, essent conduïts a "Jefatura" de Via Laietana. Després d'ésser sotmesos a coaccions i a amenaces foren alliberats dues hores més tard. El motiu de la seva visita a l'Arquebisbe Jubany era d'informar-lo de la situació en què es troben els nois de Sabadell -són a la "Modelo"- i dels càrrecs que pesen damunt seu segons acusacions de la policia; haver format un cercle de Joventuts Comunistes al Centre Cultural del barri de La Salut i haver llençat còctels-molotov i pedres contra diversos bancs. La policia sol·licita fiances de 50000 pessetes per cada un.

DETENCIÓ DE CINQ SUPOSATS ANARQUISTES

Han estat detinguts el 16 de novembre, sota l'acusació de propaganda a favor de l'Anarquisme, els següents: Ezequiel VARELA REY, Roser PASCUAL MONDELL, Artur RIUS GUASCH (els tres de Mataró) i Lucio OLIVA CORPAS i Josep-Lluís MARTÍN QUIROGA (ambdós de Barcelona). Immediatament han ingressat a la presó "Modelo".

LLORCA I GARCIA-SOLÉ (CONSELL DE GUERRA AL F.A.C.) TRASLLADATS I SEPARATS

Ramon Llorca López i Carles Garcia Solé, suposats membres del F.A.C. ("Front d'Alliberament Català"), que foren condemnats en Consell de Guerra a 30 i 20 anys de presó, han estat traslladats de la "Modelo" de Barcelona a Soria i a Guadalajara, respectivament.

Arana i Besa al T.O.P

JUDICI CONTRA DOS EX-CANDIDATS A "PROCURADOR EN CORTES POR REPRESENTACION FAMILIAR" DE LLEIDA

Joaquim ARANA i Joan BESA, ex-candidats a "Procurador en Cortes por representación familiar" seran jutjats properament (en un principi la data era el 29 de novembre, però el judici va ésser ajornat) pel TOP acusats de propaganda il·legal en el curs de la seva campanya electoral d'octubre del 1971. Demanen 2 anys de presó i 10.000 ptes de multa per cada un. Ambdós havien sol·licitat la presència com a testimonis del Governador Civil de Lleida Aparicio Calvo Rubio i del Cap Superior de Policia de Lleida Gerardo Maglinski, petició que els ha estat denegada.

PRESÓ "MODELO": CADA PRES, UN ADVOCAT

El nou director de la presó "Modelo" de Barcelona ha adoptat la norma de prohibir el costum vigent de que qualsevol advocat pugui visitar el pres que desitgi. Amb tal motiu ha cursat una carta al Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, comunicant-li que cada pres només podrà ser visitat per un advocat.

LÍDIA FALCÓN EN LLIBERTAT PROVISIONAL

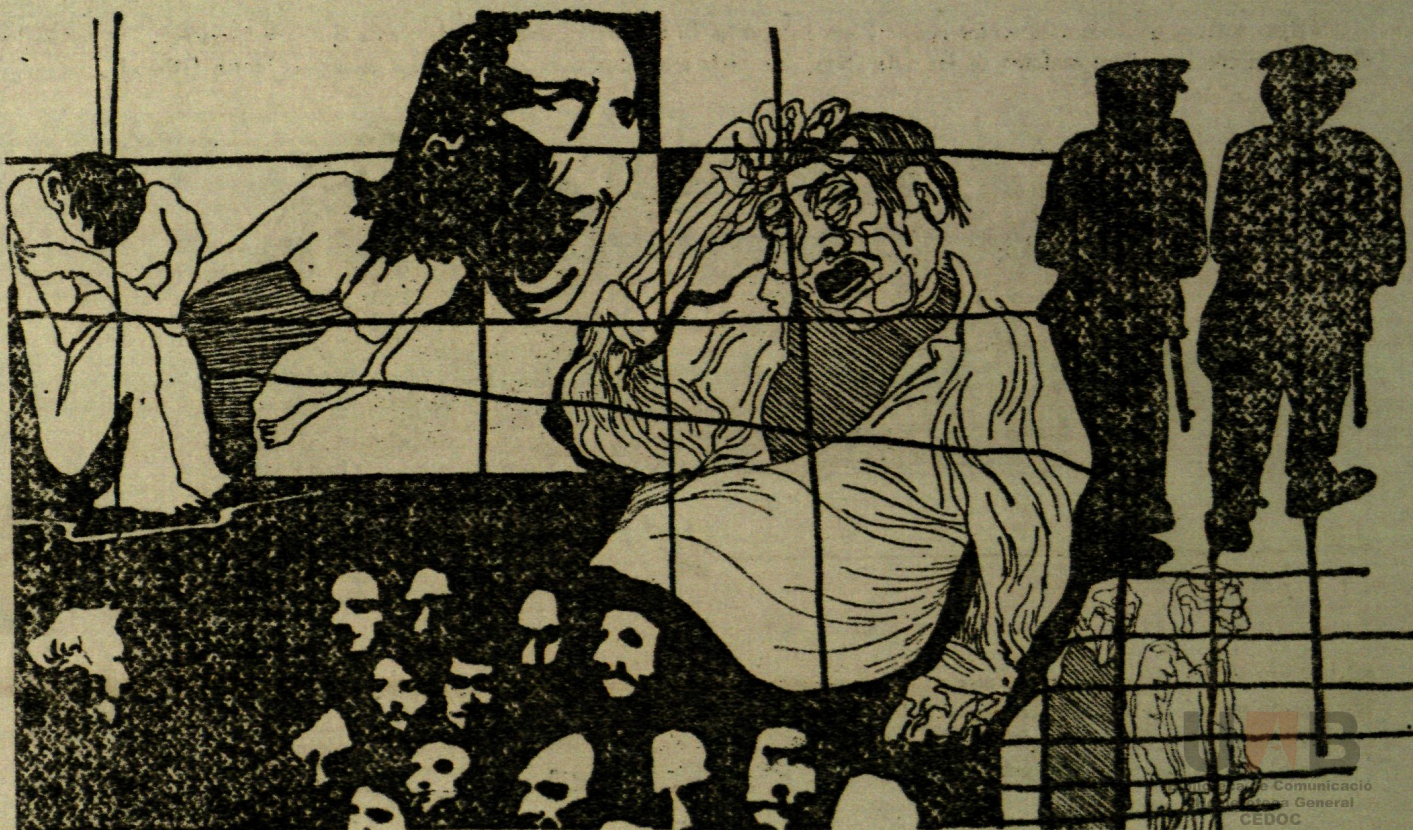
L'advocat Lídia Falcón ha estat posada en llibertat provisional el 17 de novembre després de pagar una fiança de 50.000 ptes. La Falcón havia estat detinguda el 5 de juliol d'enguany junt amb el seu company Eliseu Bayo, el fotògraf Ramon Recuero i l'estudiant Adela Tomás, sota l'acusació de "propaganda il·legal" i "associació il·licita" (càrrecs que posteriorment no s'aplicaren a Ramon Recuero). Mentrestant, continuen a la presó Bayo i Tomás.

HOMENATGE A FRANCESC LAYRET

Aproximadament a les sis de la tarda del dia 30 de novembre, grups de treballadors es concentraren davant el número 26 del carrer de Balmes de Barcelona, lloc on fou assassinat per agents de la patronal el gran dirigent obrer. Dels grups se'n destacaren alguns obrers que col·locaren en la mateixa porta un gran ram de clavells roigs amb la següent inscripció: "AL NOSTRE FRANCESC LAYRET -ASSASSINAT EL 30 DE NOVEMBRE DE 1920- EL POBLE TREBALLADOR".

EL BARÇA, EN CASTELLANO.

Un acte més de la constan repressió contra la llengua i la cultura catalana a sigut la prohibició per el propi "Màricano" de l'ús del català per els altaveus del "nou camp".

L'explosió de gas a Sants.

L'EXPLOSIÓ DE GAS A SANTS (CARRER RAJOLERS)

El diumenge 29 d'octubre, a les 8,30 del matí, tingué lloc una explosió de gas natural al carrer Rajolers ("Ladrilleros"): 14 morts i 20 ferits, 66 persones sense casa.

La Companyia "CATALANA DE GAS", distribuïdora de gas natural, vol elludir responsabilitats quan hi ha proves d'anomalies de funcionament a la zona, irregularitats en totes les noves instal·lacions, etc. L'Ajuntament encara no ha resolt la situació dels veïns que s'han quedat sense casa. Primerament ho vella arreglar donant-los una simple indemnització per unes futures expropiacions. Més endavant els han ofert un pis a la barriada de Bon Pastor, però els veïns exigeixen pisos al mateix barri i a uns lloguers assequibles, ja que la majoria pagaven lloguers inferiors a les 1.000 ptes/pes, i ara els demanen lloguers de 3.500 ptes/mes els primers cinc anys i de 4.188 després.

D'altra banda, certs sectors han aprofitat el fet per a desviar la interpretació del cas de Santa Amèlia cap al gas natural, procurant fer oblidar els enigmes que hi ha darrera el pis del Dr Zúñiga i els seus "Guerrilleros de Cristo Rey".

En la reunió del 6 de novembre, a la qual hi assistiren el Ministre d'Indústria, el Governador Civil, etc., es posaren en circulació assercions com ara aquestes: "El gas natural és menys perillós que el gas ciutat..." "El perill resideix en algunes edificacions que no resisteixen les explosions..." "Les responsabilitats podien ésser degudes a algun veí que s'havia volgut suicidar..." "Cal, doncs, odoritzar el gas per identificar-lo i modificar la legislació per tal de no permetre la instal·lació de gas natural en aquelles estructures que no puguin resistir les explosions..."

El Consell de Ministres del dia 10 insisteix en els mateixos arguments, afegint-hi, encara, que si els perjudicis han caigut damunt Barcelona "ÉS EL PREU QUE CAL PAGAR PEL PROGRÉS!"

Durant la setmana del 17 al 24 de novembre, s'han produït diverses fugues de gas al carrer Rajolers i a zones adjacents. La Companyia de Gas s'ha afanyat a aclarir que "s'ha fet el que s'ha pogut" i que les fugues no tenen importància; ha estat demanada, però, la presència dels bombers...

LA MANIFESTACIÓ I EL PROJECTAT ACTE INFORMATIU

El dia 4 de novembre, a les 7 de la tarda, hi hagué una manifestació de 500 veïns de Sants davant la dependència de la Companyia de Gas de la Carretera de Sants. Els manifestants llençaren crits de "Indemnitzacions!" "No més morts!" "Seguretat!". No es produïren detencions.

El diumenge 3 de desembre, en no ésser concedit el permís de celebració d'un acte informatiu sobre el gas al cinema "Gayarre", un grup d'unes 2.000 persones recorregueren el barri de Sants des de 1/4 d'onze del matí fins 1/4 de tres de la tarda, en protesta pel fet i en requeriment d'explicacions pertinents. Primer anaren a l'Ajuntament on la policia els va dir que el regidor Febrer no hi era pas ni tampoc cap altra persona que els pogués donar una resposta concreta. Després marxaren al carrer Rajolers. A continuació a les oficines de la "Catalana de Gas", on els veïns s'asseguren a les voravies del davant. Prop de la una del migdia es comunica oralment que les autoritats estan disposades a tenir una entrevista amb una comissió, la setmana vinent, per tal de fixar un nou dia per a celebrar l'acte. Els veïns exigiren una notificació per escrit. Finalment, aquest comunicat és fet i un advocat present en dona constància, i és escollida una comissió. En tot moment els manifestants es condulen pacíficament, evitant així qualsevol provocació que hagués portat a la policia la dissolució del grup.

L'última notícia arribada a la nostra redacció ens informa de la definitiva suspensió de l'acte del cine "Gayarre". Tot sembla indicar que es tractava d'una maniobra de les autoritats, les quals pretentien en un primer moment donar una imatge "liberal".

► L'EQUIP "AVUI" al tenir que incloure en aquest número els DOSSIERS ESPECIALS Ripoll, i Per L'estatut es veu obligat a suprimir en aquesta edició les seccions ESPAÑA, UNIVERSITAT (dels Països Catalans), en propers números inclourà les esmentades seccions així com les noves PREMSA DEMOCRÀTICA, INFORMACIÓ INTERNACIONAL, LLIBRES etc., que alternaran amb les ja existents.

En el núm de Gener de 1.973 publicarem el DOSSIER ESPECIAL "Els Afora Jordi Carbonell i Josep M.ª Bricall"

Sallent

SALLENT: MANIFESTACIÓ DEMANANT UN TÚNEL

Després de diverses assemblees i reunions motivades pels continus accidents mortals (7 en poc més d'un any) que hi ha hagut a la carretera d'Abrera i Bellver, en passar per la colònia "Potasas Ibérica SA" de la zona minaire de Sallent, el diumenge 19 de novembre tingué lloc una manifestació d'unes 500 persones amb pancartes ("Volem un túnel", "No més morts"). Aviat es va presentar la guàrdia civil, la qual carregà violentament contra els manifestants i també disparà trets a l'aire; hi hagué contusionats i ferits per ambdós bàndols.

Relacionat amb la manifestació de protesta, fou detingut l'endemà, dia 20, el treballador Agustí Rueda, a la qual cosa van respondre els miners amb un atur de 2 hores als dos pous de Sallent al torn de la tarda. El dia 21 es va repetir als tres torns l'atur. El 23 foren detinguts Rafael Camacho i Josefa Gómez (matrimoni). Els tres detinguts ingressaren a la presó "Modelo" sota l'acusació d'"agressió a la força armada".

ECONOMIA CATALANA

Trias Fargas diu.

TRIAS FARGAS A "Cambio 16"

El conegut economista i home d'empresa declara que historicament hi hagué una promesa etapa de plena identificació burgesia-catalanisme i que ara "s'ha iniciat una fase en que el moviment nacional comença a adquirir una base popular i proletària substancial".

Després declara "debe denunciarse como falso el argumento de que el catalán es el idioma de la burguesía y el castellano el del pueblo. La actitud de cierta izquierda dogmática oculta un temor a la diversidad idiomática de la península considerada por algunos como contradictoria con sus ideas de rígida planificación central". Després continua parlant del seu llibre "Introducció a l'economia de Catalunya" on demostra que una part substancial de l'estalvi català es troba en mans d'entitats, els òrgans de decisió dels quals estan fora de Catalunya la qual cosa produeix una segregació i arbitrarietat en quant a l'assignació de recursos públics i a les inversions privades. La facultat de decisió queda radicada fora de Catalunya. L'afirmació del llibre que ha provocat més escàndol és la de que "de no tenir en compte l'economia espanyola, la nostra economia industrial hauria de canviar d'estructures i potser hauria de detenir-se l'immigració. Però el dèficit fiscal i financer per compte de l'Estat [espanyol] desapareixeria, amb la qual cosa els dades comptos de la Balança, com el turisme, farien viable l'economia catalana".

Les declaracions de TRIAS FARGAS toquen punts importants particularment en la part econòmica. L'atac a l'esquerra letrada es plenament justificat.

L'EQUIP"AVUI" recomana la lectura d'aquest llibre publicat per Edicions 62 d'entra la seva col·lecció Llibres a l'Abast nº102

ESTUDI COMARQUES GIRONINES

L'economista Muntaner i Pascual, director d'un estudi econòmic sobre les comarques gironines, senyala el dèficit d'infraestructures, sobretot de comunicacions com una de les causes més importants de l'estancament econòmic de moltes comarques de Catalunya (La Segarra, el Berguedà, La Garrotxa, etc) la Garrotxa, per exemple, és definida com a "Zona industrial amb característiques regressives" i sense unes perspectives de solució si les zones afectades no pressionen col·lectivament. El "Ministro de Obras Públicas" va declarar que "las carreteras que enlazan con Girona y Ripoll están en un estado de abandono insuperable pero que la carretera Banyoles-Olot-Ripoll seguiría como hasta el presente ya que no se ha previsto su acondicionamiento". Els industrials d'Olot miren de col·locar les seves inversions en altres zones amb més atractiu financer, etc..

Si no és amb una autonomia de recursos, fiscals, financers, d'inversió, etc s'anirà tendint a una despoblació irracional de les comarques, una falta de llocs de treball crònica i en definitiva a una regressió econòmica que per la dinàmica natural no tindrà cap motiu d'existir. La política centralista és una de les causes més directes d'aquesta regressió i estancament, i les comarques haurien d'obrar en conseqüència.

creixement demogràfic.

1 desembre.- Publicació de la Memòria Econòmica de Catalunya corresponent a 1972, editada per les cambres oficials de Comerç Indústria i Navegació de Catalunya.

A la part de la població destaca l'increment en un 30,5% de la població en la dècada de 60-70, el més gran índex del segle. Aquest és un element clau dels problemes d'equipament urbà en tots els aspectes: urbanístics, sanitaris, educatius, de transports, etc.... La densitat de la població ha passat de 122,5 habitants per Km² el 1960 a 160,4 el 1970. Barcelona ha crescut en població un 36,5%, Girona en un 17,9%, Tarragona en un 19,1% i Lleida en un 4%. Barcelona (provincia...) ha absorbit un 90% del moviment migratori. La interrelació entre creixement de població és molt clara a Tarragona que ha passat d'una xifra negativa de 8.388 persones a una positiva de 23.677, les xifres d'immigrants ha baixat a la meitat del 66 en endavant en relació amb les xifres del 61 al 65.

"Justícia i Pau" al T.O.P

El Secretariat "IUSTITIA ET PAX" de l'Arquebisbat de Barcelona, El Secretariat "Justícia i Pau" vare ser constituït el 29 de febrer de 1969 per monsenyor Marcelo Gonzalez Martin.

La finalitat d'aquest organisme, el director i el subdirector del qual són designats per l'Arquebisbe, és: Canalitzar els esforços de les persones i de les institucions interessades en el desenvolupament social i econòmic dels pobles dintre d'un clima de justícia, desenvolupar en altres persones la preocupació activa per aquestes qüestions".

Els fets:

- El 16 de Febrer de 1972, L'Assemblea "Justícia i Pau" de Barcelona, davant alguns signes determinats de violència en la vida social, va decidir de realitzar l'oportuna informació. La Comissió permanent va assumir-ne l'encàrrec.
- La Comissió permanent del Secretariat va redactar el document, d'acord amb la informació obtinguda i el presentà a l'Assemblea la qual l'aprova, prenent l'acord de transmetre'l als Bisbes de la Província Tarraconense i de fer-lo arribar a l'opinió pública mitjançant els òrgans de comunicació social si, de conformitat amb la legislació vigent aquestes consideraven precedent la seva publicació.
- Tot i no haver-se fet més difusió que la indicada, va iniciar-se el procés, a querrela del Fiscal del Tribunal Suprem.
- Cridats a declarar davant el Jutjat, els cinc membres de la Comissió Permanent assumiran la responsabilitat del text d'actes.

Contingut del Document

Tot i que no és conegut el text del document, es té notícia de que bàsicament es tracta d'una denúncia de l'actuació de la força pública que en els darrers anys, com a resposta a determinades manifestacions reivindicatives, ha ocasionat 10 morts i nombrosos ferits, en fer ús de les armes de foc contra multituds desarmades a Erandio, Granada, Elbar, Madrid, Barcelona i el Ferrol. El document, pel que es veu, parla també de les tortures, de les detencions prolongades i dels empresonaments sense sentència judicial; de la repressió sistemàtica que sofreix cotidianament el món obrer i de la repressió universitària; de les discriminacions i lluitacions continuades a les quals es veuen sotmesos els diversos pobles de l'Estat Espanyol, i que afecten tant els seus drets cívics com als culturals.

També es té notícia de que el document vol ser una aportació del Secretariat de "Justícia i Pau" de cara a contribuir a que es duguin a terme de manera concreta les resolucions de l'Assemblea conjunta de bisbes i sacerdots, referents a una calla de drets que no es veuen respectats en el nostre estat: entre altres, els següents:

- veritable llibertat d'expressió de tota idea que no apunti contra l'autèntica bé comú.
- Dret de lliure associació i reunió sindical i política en un pluralisme sa i legítim.
- Participació responsable de tots els ciutadans a la gestió i control de la cosa pública.
- Respecte i protecció dels drets legítims de les minories ètniques i de les peculiaritats culturals dels diversos pobles de l'Estat Espanyol.
- Igualtat jurídica real de tots els "espanyols" davant les lleis i supressió de les jurisdiccions especials.
- Dret a l'objectivitat de consciència per motius ètics o religiosos.
- Dret a l'integritat física que protegeixi l'home de les tortures corporals o mentals, també dels intents de coacció espiritual.

PROCESSAMENT

El "resultado" de l'acte de processament afirma que en l'escrit redactat i difós per membres del Secretariat "Justícia i Pau" "se dan noticias inveraces sobre diversos temas del acontecer nacional que llevan a conclusiones inexactas contrarias al espíritu y letra de las leyes vigentes sin que para la edición y difusión de dicho texto se hayan cumplido ninguno de los requisitos exigidos en la legislación de Prensa e Imprenta".

NOTA. - Dins aquesta mateixa secció Església podríem considerar l'homilia de Ripoll, reproduïda a la secció DOSSIER ESPECIAL RIPOLL.

LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Emissora Catalana

A partir del mes de juliol Catalunya disposa d'una emissora que constitueix el portaveu per l'espai de la veu de l'Assemblea de Catalunya. Les emissions reflectiran el treball que duu a terme la Permanent de l'Assemblea i el seu Secretariat, i són redactades amb el títol de "LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA". També contenen aquelles notícies importants que la dictadura franquista s'agresta al poble.

Les emissions són radiades tots els dimarts, dijous i dissabte, de dos a tres quarts de dues de la tarda, en les zones:

14.545 kilocicles o 20'6 metres
12.220 kilocicles o 24'5 metres
15.565 kilocicles o 19'3 metres
10.167 kilocicles o 29'5 metres

ona curta

Escoltau-la i feu-ne propaganda. És un nou instrument incorporat a la nostra lluita d'alliberament.

Aquest és el text d'una octaveta que ha estat distribuïda a diversos llocs.

LA LLUITA DELS PROFSSIONALS

- 29 Novembre.- "El Consejo Superior de Colegios de Aparejadores de España" ha designat un jutge instructor de l'expedient obert a la junta de Govern del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes tècnics de Catalunya. Això es produeix després que una intensa campanya portada pels col·legiats més joves i combatius en favor de la gestió de la junta aconseguís fer encreu als propòsits de portar endavant l'expedient.

● Es tracta, doncs, d'una contraofensiva del grup feixista encapçalat pel contador de la junta, conegut falangista, el propòsit d'el qual es tallar la compte de diners destinats a la coneguda i prestigiosa revista CAU

FERNÁNDEZ SORDO: "Director general de Prensa" a BARCELONA

S'ha entrevistat amb la major part dels directors i propietaris de la premsa de Barcelona. El seu objectiu era "llamar al orden" al poderós grup del Compte de Godó que controla gran part de les publicacions de Barcelona: la "llamada al orden" anava especialment pel títol de TELE-EXPRES poc pro-gubernamental, l'actuació anti-Nixon del redactor en política internacional Vázquez Montalbán. Fernández Sordo va "recomanar" el cese de Josep FAULI redactor cap de política internacional de DIARIO BARCELONA per la seva participació als JOCS FLORAS DE GINEBRA i de Alex J. BOTINES redactor esportiu, acusat de manifestar en les seves cròniques tendències catalanistes. "EL CORREO CATALAN" ha despatxat 4 col·laboradors que muntaven la pàgina econòmica.

ELECCIONS AL COL·LEGI D'ADVOCATS.

Dues candidatures, la desobediència de SEGURA DE LUNA, i la "professional" de COLLSACABRA. El fet més important de les eleccions a sigut la manca d'una candidatura clara gubernamental, encara que molts sectors creïessin que la "professional" representava els interessos de "Sindicatos" i el "Movimiento". Per enreda més la cosa PI Sunyer declara a "DESTINO" la seva solidaritat amb la candidatura "professional"... sectors d'advocats joves apoyaren indiscutiblement la candidatura SEGURA. La victòria de COLLSACABRA, per escas marge demostra una vegada més la desorientació de certs sectors.....

EL DRET CATALÀ, EN PERILL

El Dret Català, junt amb els altres drets especials d'altres territoris de L'Estat Espanyol està en perill de desaparèixer. El govern ha presentat a "LAS CORTES..." un projecte de nova redacció del títol preliminar del Codi Civil pel qual les normes del Codi Civil "Espanol" s'aplicaran com a norma principal (i no com a norma supletòria) en tot el territori. La llei que les compilacions del Dret Català són la font del dret i l'obligació en el territori de Catalunya i no el Codi Civil espanyol (que només opera com a dret supletori en allò que el dret català no hagi regulat i únicament en quan no s'exposa al dret català) va ser defensada pel II Congrés Jurídic Català i per la declaració del Tribunal Suprem que la Compilació catalana "es derecho comun en Cataluña y para los catalanes".

● La ràpida mobilització de les Institucions Jurídiques Gallegues, Catalanes i d'Aragó foren importantíssim per evitar aquesta nova acció uniformadora i centralista.

III JORNADES D'ADVOCATS JOVES DE CATALUNYA I BALEARS.

La ponència més polèmica ha estat la que feia relació a la independència de l'advocat en l'exercici de la seva professió. Es van estudiar limitacions polítiques de l'advocat, la unitat de jurisdiccions, la llibertat d'expressió de l'advocat en qualsevol de les llengües de l'Estat Espanyol, les incompatibilitats, etc....

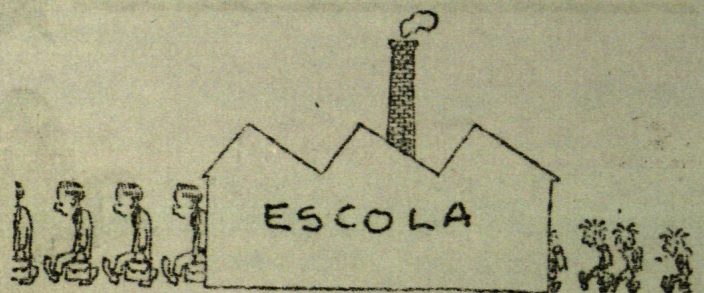
ENSENYAMENT

ESTUDI SOBRE LA SUBNORMALITAT.

L'Institut de Sociologia Aplicada ha fet un estudi sobre la subnormalitat al districte II (Montjuich, Poble Sec.) amb xifres reveladores: Hi ha 300 subnormals profunds i 430 minusvàlids. Només 31 dels subnormals reben educació especial a l'escola de Nostra Senyora del Port. La resta tancats a casa seva. L'escola de N. Sra. del Port és la única de tot el districte i es va crear per iniciativa d'un grup de pares com a Escola del Patronat Diocesà però avui, desvinculada gairebé totalment de l'arquebisbat, té una situació econòmica molt difícil.

Segons l'Institut de Sociologia Aplicada de Barcelona els subnormals segons càlculs aproximatius són 11.000 dels quals només uns 1000 reben algun tipus d'educació especial.

● Un problema més ha enfocat d'infra l'ensenyament, conjuntament per pares educadors i mestres, etc.. la falta de llocs escolars per aquest tipus d'alumnes i la situació escandalosa d'algunes d'aquestes escoles (Com l'Alpi d'Hospitalet on s'han registrat abusos de tota mena que no han sortit a la llum per què l'escola es propietat d'un conseller de l'Ajuntament d'Hospitalet) han de esser sistemàticament estudiats i denunciats.

(Dessin de Koni)

34 ENTITATS DEL BARRI DE SANT ANDREU

34 entitats culturals, socials i esportives del barri de Sant Andreu encapçalades per l'"Escola Activa de Pares" han dirigit un escrit al Delegat de Barcelona del Ministeri de Educació i Ciència reivindicant diverses realitzacions escolars al barri. L'escrit subratlla que el districte compta amb una població de 350.000 habitants i 31.000 nois i noies entre els 6 i els 12 anys i estima que el deficit escolar és d'unes 10.000 places, gairebé una tercera part de la població escolar del barri. L'escrit acaba demanant la creació de 24.000 nous llocs escolars entre ells un Institut d'Ensenyament Mitjà i una escola professional.

● Acció a seguir altres barris per aquest o altres mitjans de pressió, quantsmés i més diversificats millor. Aquesta acció ve a ajuntar-se a l'estudi i informació oferta al barri de Poble Nou a les conferències organitzades per l'Associació de Veïns del Barri de Sant Antoni, per l'acció conjunta de veïns i mestres al barri de la Trinitat, etc..

Conveni Col·lectiu Ensenyament privat

24 Novembre.- Col·loqui convocat pel Col·legit de Llicenciats al Col·legit d'Arquitectes sobre el curs de les negociacions del Conveni col·lectiu de l'Ensenyament no estatal.

Assisteixen uns 550 ensenyants. Es posa de relleu la falta de representativitat dels enllaços i jurats que estan negociant al conveni, que no proporcionen informació sobre la seva marxa ni defensen els interessos dels ensenyants. S'acorda que el dimecres 29 es vagi massivament als locals del sindicat a exigir informació i a presentar un escrit amb la plataforma reivindicativa discutida prèviament pels ensenyants.

● Mobilització important perquè es tracta de la primera vegada que els ensenyants denuncien massivament el conveni i presenten una plataforma reivindicativa elaborada democràticament. Cal estendre aquesta acció en el terreny sindical, doncs, cal tenir en compte que existeixen a Barcelona uns 28.000 ensenyants privats.

ELS ENSENYANTS DENUNCIEU LA NO REPRESENTATIVITAT DEL JURAT A SINDICATS

29 de novembre.- Es fa la penúltima reunió de les negociacions del Conveni Col·lectiu de l'Ensenyament Privat (Provincial) de Barcelona. Uns 170 mestres i llicenciats van anar a sindicats a exigir informació, i a denunciar les condicions de no representativitat amb que es negocia el conveni i a presentar un escrit on constaven els principals punts reivindicatius discutits i aprovats pels professionals de l'ensenyament. Després d'unes quatre negatives va sortir Martínez Salinas, president de la Unió de Treballadors i Tècnics de l'ensenyament i procuradors en Cortes. Se li va dir que l'objecte de la visita era fer constar que abans de la firma del Conveni, en el qual els "representants" dels treballadors no defensaven els interessos d'aquests calia fer una assemblea a la que assistissin mestres i llicenciats de l'ensenyament privat. Es proposà el dia 6 per fer aquesta assemblea al Sindicat. Després es passà a denunciar les condicions en què es negociava el conveni (s'havia dit que els "representants" dels treballadors defensarien un salari mínim de 12.000 pts, i estaven defensant un de 8.500 pts). Es van fer sortir els vocals i se'ls va exposar les reivindicacions presentades pels treballadors:

- augment de sou per tots de 7.000 pts sobre la base actual.
- desaparició de les categories dels centres segons el número d'alumnes.
- conveni per un any.
- supressió de l'article 18 de l'ordenança laboral (que permet substituir un treballador per un religiós o parent del propietari).
- Assegurar la seguretat en el treball en vistes a la reconversió de centres
- En cas de sentència favorable de Magistratura tenir opció a la readmissió.

● Acció important perquè es fa la primera que es fa reunint mestres i llicenciats de cara a pressionar en les negociacions del conveni laboral i s'inscriu en el camí de la sensibilització dels professionals de l'ensenyament de cara a la lluita sindical.

Què pretén ésser

"avui"

- UN MITJÀ HONEST D'INFORMACIÓ I DE DOCUMENTACIÓ AL SERVEI DEL POBLE DE CATALUNYA;
- UNA RECOPILACIÓ ORDENADA I CLASSIFICADA DELS ESDEVENIMENTS OCORREGUTS, TENINT COM A FONTS LES MÉS DIVERSES PROCEDÈNCIES -"LEGAL" I CLANDESTINES- PROCURANT SEMPRE UTILITZAR LES MÉS SÈRIESES I FIABLES;
- UNA RESPOSTA CATALANA A TOT INTENT D'INSTRUMENTALITZACIÓ I MANIPULACIÓ DE LES INFORMACIONS;
- UN CANAL D'INFORMACIÓ DIRECTA PER A TOT HOM SOBRE FETS DELS PAÏSOS CATALANS, D'EUZKADI, DE GALÍCIA I D'ESPAÑA.

EUZKADI

REPRESSIÓ A EUZKADI NORD

J. Urizarri, L. Aracana, J. Iriarte han estat condemnats a 3 mesos de presó per un tribunal de Bayona. Havien estat detinguts el divendres dia 3 novembre a la capella de l'església de Sant Andreu de Bayona quan participaven en un moviment de protesta contra les mesures de confinament i expulsió preses contra set refugiats bascos d'Euzkadi-Sud.

● És important denunciar un cop més l'entesa Franco-Pompidu per a la repressió de les lluites d'alliberament nacional d'Euzkadi i els Països Catalans.

UN AUTÈNTIC ESTAT DE GUERRA A EUZKADI SUD

Detenció a Sant Sebastià (Donosti) de Manuel Gastelumendi Zabaleta de 45 anys. L'acusen de ser un alliberat al servei d'E.T.A. i que servia com a guia per a prapassar la frontera, a més com ja es costum en aquest casos, la policia espanyola que presum d'"actuar" tots els "actes subversius" li ha atribuït un brillant servei tot un conjunt d'actes (robo d'expulsius, atracament a la Caixa d'estalvis de Euzkadi, etc...) També han estat detinguts Concepció Recondo Iribar, Santiago Laburu Villar Aramendi i Angel Maria Telleria Alameda, tots tres d'Hernani acusats d'haver amagat el primer detingut.

● És evident que la policia espanyola té com un dels objectius principals la desarticulació dels dispositius que permeten la fugida i els lluitadors bascos un cop s'ha aconseguit que l'estada a la zona nord d'Euzkadi a causa de les mesures franceses sigui molt més perillosa i difícil.

Fa uns mesos a Euzkadi impera un autèntic estat de guerra dins l'estat d'excepció permanent del règim franquista. Cal denunciar per tots els mitjans aquest estat de terror.

EN EL SEU ÚLTIM DISCURS DIU "GARICANO" LA E.T.A. HA SÍDO DESARTICULADA.

LA E.T.A. CONTESTA ATACAN LES DELEGACIONS SINDICALS DE IRUN, RENTERIA, HERNANI I TOLOSA

Una vintena de comandos de E.T.A. armats de bombes, metralleres i pistoles assalta a la mateixa hora i a quatre poblacions diferents les delegacions sindicals franquistes.

Irun: es colocada una bomba per un comando, es avisada tota la gent perquè es possin a resguard.

Renteria: quatre comandos armats de pistoles i metralleres, posen a resguard els funcionaris he incendian amb "coctels molotov".

Tolosa: cinc comandos armats de pistoles, posen a resguard funcionaris i 24 alumnes de tècnics laborals i volen l'edifici.

Hernani: quatre comandos armats d'armes automàtiques, regen les instal·lacions sindicals amb varles llaunes de gasolina i fan explotar explosius.

Resultat de l'operació: 5.000.000 pts de destrosses a Sindicats, i demostrar una vegada més que E.T.A. pot si vol donar el cop, sense cap mena de baixes.

GALICIA

DEMANCES A MAGISTRATURA DEL TREBALL

Vigo.- Demandes a la Magistratura del treball per acomiadament de: 7 treballadors de Vanosa, 1 de Citroen, 2 de Forgas, 9 Astilleros. Actualment hi han 130 acomiadats (d'entre ells 30 càrrecs sindicals), 78 readmesos i 29 que seran processats pel T.O.P. Llibertats sindicals condicionals: a Segundo Rodriguez Bombeta amb 10.000 pts de fiança, Francisco Lores Santacercilla, Pedro Marín, metge del S.O.E.; Manuel Perez Perez, jurat d'esposa de Citroen Hispania, aquest sense fiança. Tres més amb 25.000 pts: Isidro Gómez Montes l'ider obrer de la Citroen, Joan Benavides i Josep Eloy Mosquera. Queden encara 6 treballadors a la presó: un d'ells Manuel Fernández Medraño, que s'ha presentat voluntàriament després que la policia no conseguís localitzar-lo.

10 novembre: La Magistratura dona la raó a Citroen en el cas del acomiadament de 10 treballadors. Així ja són 33 els obrers despatxats amb raó segons el tribunal laboral. Per aquest evidentment no hi ha ni indemnització possible. Segons Posada Cacho el seu gran èxit ha estat que de 289 despatxats només n'han confirmat 130, una mica menys del 50%, cosa de fet si es té en compte que en la vaga de maig la pressió dels treballadors va aconseguir l'anul·lació de totes les sancions, ara es confirma el triomf de la línia dura per part dels empresaris i de l'"home bo". Aquest cop es vol "donar una lliçó" i atacar les estructures organitzatives muntades pels treballadors durant les lluites anteriors.

CONTINUA LA REPRESSIÓ LABORAL

● Continua la repressió per par dels tribunals laborals, 7 acomiadaments declarats procedents de l'empresa, Manuel Alvarez, 2 de Forgas del Milier seran indemnitzats però no readmesos.

30 novembre: quatre acomiadaments procedents de 4 càrrecs sindicals de Citroen Hispania.

● Un cop més es posa de relleu la real existència del lliure acomiadament que afavoreix naturalment, els interessos dels empresaris.

U.P.G. (Unión do Povo Galego) Informe "Un mes de repressió a Galicia."

L'organització clandestina, nacionalista i revolucionaria U.P.G. ha fet en gal·lès; un informe de 30 pàgines sobre la brutal repressió del franquisme sobre el seu país.

S'hi esposa en un llenguatge planer i objectiu el següent sumari: "Introducción, Ferrol asesinatos e feridos de bala, Malos tratos arbitrarios jurídicos, Vigo Solidaridad popular-Represalias patronales, Malos tratos na comisaría, Outros lugares, Gruña, Lugo, provocación de Falanxe, Monforte un delicto, Santiago Sancións académicas, Sancións gubernativas, Poema de URXENCIA PRA DONS ASESINATOS."

U.P.G. té com a objectius: "Un Bloque nacional popular galego que encadre a toda las fuerzas políticas antifelxistas e antioligarquicas.... Que poida conseguir o triunfo final do pobo galego sobre os seus enemigos: o felxismo e o oligarquismo español... Un destacamento armado que apoie cada un dos movementos e luitas de masses..."

► L'EQUIP "AVUI" presenta el seu primer i segon DOSSIERS ESPECIALS el primer sobre La Diada d'Afirmació Nacional de Ripoll i el segon sobre "L'Estatut" aquest segon com una aportació més a la Campanya de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya de "Perquè l'Estatut d'Autonomia de Catalunya"

DOSSIER

introducció.

Convocat per un acord pres a la IV^a Sessió de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya (octubre 72), es va celebrar a Ripoll l'acte commemoratiu de la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya (7 novembre 1971). Aquesta mobilització popular va estar acompanyada d'una campanya agitatòria prèvia, redondant la celebració de la Primera Sessió de l'A de C. I, per altra banda, des d'un punt de vista legal es convocava un aplac de sardanes anunciat per diversos diaris barcelonins.

Unes 3.000 persones es van concentrar a Ripoll utilitzant autocars, tren, cotxes particulars, etc. En el camí de Ripoll hi havia diverses pintades tals com "VISCA CATALUNYA!", "ESTATUT!", etc, totes elles amb les quatre barres i l'estel roig -característics del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (P.S.A.N.). A les onze del matí la Guàrdia Civil començà a esborrar les pintades, i 7 jeeps de "verds" arribaren a Ripoll i ocuparen posicions estratègiques. Alguns autocars van ésser desviats cap altres direccions i foren presos els noms de les persones que havien llogat els vehicles.

A les 12 del migdia va començar l'aplec. El poble va quedar pràcticament ocupat d'una manera pacífica pels assistents i, en un primer moment, sense manifestacions polítiques explícites. Hi havia una gran tensió degut a la presència de gran nombre de membres de la B.P.S. (Brigada Político-Social: la policia política) i de guàrdies civils de paísà. La policia fa fer gran quantitat de fotografies.

A les dues de la tarda, en intentar pentar un mural pintat, va guàrdia civil va reaccionar impedit-ho; la gent que intentava aquesta operació es va tancar al campanar. A les quatre, unes 1.500 persones es van concentrar davant el Monestir, cantant-se diverses cançons catalanes i republicanes. Els "verds" van prendre posicions per desfer la concentració. En passar de les cançons als crits de "LLIBERTAT!", "VISCA CATALUNYA!", "VISCA LA 1ª SESSIÓ DE L'A. de C.!", va entrar en acció la guàrdia civil enviant una gran part dels qui estaven concentrats allà on eren apercats els autocars. Els civils montaren les metralleres i es produïren diversos incidents: tractaren de detenir diverses persones, cosa que fou impedita per la dedicada postura dels manifestants.

En un moment determinat les campanes del Monestir van tocar a sonament, fet que va ser aplaudit per tothom. La concentració acabà quan la guàrdia civil obligà els assistents a pujar als autocars, alguns dels quals marxaren sobrecarregats. La resta dels manifestants va ser dirigida uns quilòmetres a les afores del poble. Es registraren 3 detencions entre elles la de Messèn Xirínachs (veure INFORMACIÓ GENERAL d'aquest número).

● L'acte de Ripoll ha estat un fet important, del que cal assumir i treure diverses conclusions. Actes d'aquest tipus han de proliferar ja que permeten reunir gran nombre de gent, i també divulgar ampliant els objectius de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. El que no es pot fer és triomfalisme: per tant, cal dir que, per una banda, l'organització de l'acte va patir d'algunes deficiències degudes segurament a tractar-se de la primera vegada; d'altra part, cal afegir que no n'hi ha prou amb actes d'aquest tipus, sinó que cal potenciar a més la lluita de les classes populars catalanes des de la mateixa ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

★ ★ ★

REPRODUIM

A continuació per el seu veritable interès reproduïm dos documents sobre aquesta diada l'ún la Crida del Secretariat de la Assemblea de Catalunya al poble de Ripoll i Comarque i l'altre l'homilia llegida a les esglésies de Ripoll i comarca el diumenge següent als fets.

Missatge al poble de Ripoll i comarca

El dia 12 de novembre es van aplegar a Ripoll milers de persones vingudes d'arreu de Catalunya per a commemorar el primer aniversari de la celebració de la 1ª Sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA (7 novembre 1971). En efecte, aquesta data representa el primer pas en un llarg procés de convergència i coordinació d'institucions, entitats legals i parallegals, d'organitzacions polítiques i de masses, sectors professionals, món del treball, universitats, etc. Els 300 participants suscribiren un programa de convergència centrat en els drets fonamentals i en les llibertats nacionals que Catalunya reivindica enfront de la dictadura franquista.

El passat dia 12 de novembre l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA anà a Ripoll amb la voluntat expressa de celebrar una festa popular, d'exercir el dret de lliure reunió i expressió i de sensibilitzar aquella zona per tot el que l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA significa i proclama.

Vosaltres, ciutadans ripollencs, vàreu contemplar amb els vostres propis ulls com al nostre aplec pacífic es responia amb la més dura repressió per part de les forces que estan al servei d'un règim que ens vol emmordagar.

Vàreu veure les armes apuntades contra nosaltres, contra famílies senceres que anaren a Ripoll en aplec popular. Vàreu contemplar la detenció brutal de persones indefenses que eren conduïdes com criminals sota l'amenaça de les metralleres. Vàreu sentir el crit popular que reclamava la seva llibertat. Vàreu veure també com uns homes armats amenaçaven aquella multitud que dedí l'ava en marxa pacífica i voluntàriament silenciosa com a expressió d'un silenci imposat durant més de 30 anys. Però també vàreu veure com el poble es manté ferm i decidit en les seves reivindicacions per una Catalunya democràtica. La campanya iniciada sobre "l'Estatut d'Autonomia" del 1932, n'és una prova evident.

RIPOLLENC: L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA seguirà lluitant fins a aconseguir els seus objectius. Adheriu-vos als seus acords.
L'ASSEMBLEA ES VOSTRA!
ESCOLTEU LA SEVA ENFESSERA! (dimarts, dijous i dissabtes de 13:30 a 13:45, en ones curtes de 19'3m, 29'16 m, 29'15 m)
DIFONGUEU ELS SEUS DOCUMENTS!
AFIRMEU LES SEVES REIVINDICACIONS:

RIPOLL 12 NOVEMBRE

1. La consecució de l'Amnistia general per als presos i exiliats polítics.
2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sinò de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut del 1932, com a expressió co d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica."

SECRETARIAT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, novembre 1972.

Moltes de les converses d'aquesta setmana a la nostra Vila han girat a l'entorn dels fets ocorreguts diumenge passat. Els comentaris han estat molt variats i n'hi ha hagut per a tots els gustos.

Com que, en cert aspecte, ens hem vist més o menys implicats en aquests fets, ens ha semblat que avui podríem esperar-ne, amb tot el dret, la nostra opinió. Per això, us presentem aquesta reflexió que hem fet conjuntament els sacerdots de la Vila. Ens agradaria de compartir-la amb vosaltres en altres moments.

Fem primer un breu resum dels fets:

Diumenge passat, un gran nombre de gent, en general jove, es va donar cita a la nostra Vila. Es diu que el motiu era commemorar, a través d'actes populars i folklòrics, propis de trobades de jovent, l'aniversari de /la celebració de la primera sessió de/ l'Assenblea de Catalunya.

Excepte algun petit incident, el matí transcorregué amb molta normalitat.

A la tarda, la gent s'anava trobant i cantava a la plaça del Monestir. Sense coneixement nostre, la força pública havia fet tancar els claustres. Els qui volien acudir-hi quedaren estranyats i molestos. Enterats d'aquesta anomalia, varem fer obrir els claustres: en principi no podem admetre que se'ls barrés el pas. Els claustres s'obrien al mateix temps que es donava l'ordre de desallotjar la plaça i, d'una manera espectacular i amb formes que creiem exagerades, /la guàrdia civil/ s'acompanyava la gent cap els autocars que els havia pujat.

Durant aquest recorregut es produïren dues detencions: un sacerdot /mossèn Lluís Xirinachs/ i un jove. Un altre sacerdot, veí de Ripoll, que anà al Quarter de la Guàrdia Civil a interessar-se per la sort del seu company, fou retingut allà mateix. Tots tres hagueren de fer declaració i foren portats la mateixa nit al Govern Civil de Girona. El dilluns a la nit fou deixat en llibertat el sacerdot veí nostre. Els altres dos el dimarts, després d'imposar-los una multa governativa /veure a "Informació General" el que li va passar a mossèn Xirinachs/.

Fins aquí els fets. Aquests esdeveniments ens porten a una reflexió sobre la vida de la nostra societat. Tots somem una societat perfecta, una comunitat

- on la convivència pacífica de diferents mentalitats sigui possible;
- on tothom pugui expressar lliurement el que pensa;
- on els drets de tots els homes siguin respectats i defensats;
- on l'autoritat, sempre necessària, serveixi i encamini les aspiracions legítimes de tots els homes;
- on la pau prevalgui, no d'un ordre extern, sinó del reconeixement universal de la dignitat humana;
- on la unitat no ofusqui la riquesa d'un pluralisme de formes ben legítim.

Serà impossible poder viure així? A pesar del mal, del pecat que hi ha en l'home, no volem ni podem creure que siguin purs somnis. Amb l'esforç i bona voluntat que es donen poder donar passos per caminar cap aquest ideal. Els fets de l'altre dia, no ens indiquen que tenim molt camí per córrer?

Hem vist que:

- s'ha donat molta importància a l'ordre extern, reprimint unes formes d'expressió perquè no eren les oficialment reconegudes;
- s'ha intimidat la gent amb un desplegament de forces que creiem exagerat i amb unes formes que creiem incorrectes;
- s'ha detingut i retingut s'una manera arbitrària i sense cap explicació ulterior;
- s'ha observat, per totes bandes, una manca d'informació total. No sabem què passava. No creiem que aquesta manca d'informació oberta, no solament en aquest fet, que alguns poden tenir per anecdòtic, sinó en molts altres i greus, és el que ens fa més mal, perquè no sabem mai com jutjar, mancats com estem d'elements de judici?

Es pot estar o no d'acord amb el comportament d'uns i altres, es poden donar moltes explicacions a aquests fets. El que ningú no pot fer és amagar el cap sota l'ala com si no hi hagués cap problema per resoldre.

Les lectures que hem llegit avui ens parlen d'allunyar de nosaltres tota rancúnia, de treballar per la unitat dels homes i de l'esforç que hem de fer perquè els valors que Déu ens ha donat no restin inactius.

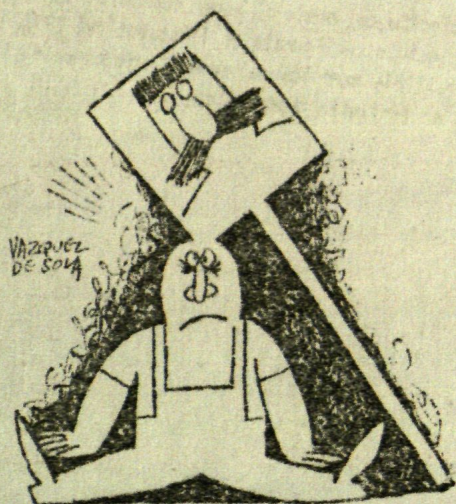
No ens quedem aturats. Mirem de desvetllar-nos per veure les dificultats que presenta avui la nostra societat i per aportar-hi el nostre esforç a fi que la convivència estigui més fonamentada en la justícia, la llibertat, l'amor i la veritat.

Que aquesta Eucaristia ens faci trobar, per damunt de les nostres opinions, estils de veure i maneres de fer, una mateixa comunitat en Crist que ens animi a construir el veritable regne de Déu.

Ripoll, 19 de novembre de 1972

Humor...

DOSSIER

PER L'ESTATUT

col.laboració especial

PER QUE L'ESTATUT D'AUTONOMIA, AVUI

UNA mica d' HISTÒRIA

Quan el 14 d'abril de 1931 el poble català es pronuncià a favor d'una República Catalana era evident que es pronunciava contra la fórmula de govern monàrquic però és molt clar que al mateix temps reivindicava també la tornada a mans de les classes populars catalanes de tots aquells instruments de govern, instruments econòmics, polítics, socials i culturals que el país havia anat configurant en el curs de la seva història i que li havien estat arrancats per dret de conquesta.

Reproduïm aquí alguns fragments de la introducció històrica que encapçala el llibre El poble de Catalunya i la República espanyola davant l'Estatut. Col. Papers de Treball i d'Informació nº 2, setembre 1972:

"El triomf de la República desplaçà el poder polític de mans de la gran burgesia regionalista -que fins al darrer moment jugà la carta monàrquica- a mans de les classes populars catalanes". "L'ensornada de l'estructura política monàrquica espanyola era una conquesta de les classes populars, que a Catalunya anava estretament lligada al primer assaig d'autodeterminació catalana. El republicanisme espanyol refusà (aquest assaig) i amb velades pressions convertí la República Catalana en Generalitat de Catalunya establint que s'elaborés un avantprojecte d'Estatut d'Autonomia que haurien d'aprovar les Corts Constituents de la República Espanyola".

Aquest Estatut va ser votat amb un SI massiu (80 %) pel poble català (nadius i immigrants) i finalment les Corts Constituents de la República l'aprovaron (1932) amb retalls molt importants, deixant ben clar que la sobirania de Catalunya corresponia al Parlament espanyol i no al poble de Catalunya tal com ho fixava l'Estatut votat pel poble català en el seu article 2, on diu: "El poder de Catalunya emana del poble i el representa la Generalitat".

En efecte, tal com diu la abans mencionada introducció històrica "mentre l'Estatut plebiscitat majoritàriament pel poble de Catalunya, esperava l'hora de posar-se a la consideració de les Corts constitucionals espanyoles, hom es plantejà la forma que hauria de adoptar la República, i és rebutjada (...) una solució federal a l'estructura de l'Estat. Això ja fa sentir les dificultats que en un "Estado Integral" (article 1 de la Constitució) haurien d'afrontar les aspiracions de les nacions peninsulars a l'autodeterminació".

Després de moltes obstruccions i d'una intensa campanya en contra de l'Estatut feta sota el lema de "Castilla, siempre Castilla se alza contra la afrenta" finalment, el 9 de setembre del 1932, és aprovat l'Estatut. En realitat el text, que s'aplicà al marc estret del Principat, no responia als interessos de les classes populars catalanes. Les limitacions en la sobirania política havien de portar dificultats en la gestió legislativa de la Generalitat que permetria a la dreta catalana recórrer a Madrid quan li convenia als seus interessos (en la llei de Conreu per exemple).

Malgrat els importants retalls i modificacions, derivats sobre tot de les diferències fonamentals establertes ja des del primer article que considera Catalunya com una regió autònoma dins l'Estat espanyol en lloc d'un Estat autònom com diu l'Estatut del 1931, malgrat això -deiem- i les conseqüències que porta en matèria de llengua, poder de fer lleis, ensenyaments, decisions sobre els recursos de què disposarà la hisenda catalana, tribunals, etc.etc, l'Estatut d'Autonomia va representar una arma important per al redreçament de les classes populars catalanes. En regla d'autonomia s'elaborà:

**el poble de
catalunya
i la república
espanyola
davant
l'estatut**

PAPERS de TREBALL i D'INFORMACIO

Primer Edició

setembre 1972

nom.

2

- una organització d'ensenyament gratuïta, única, pública i catalana des dels primers graus fins a la Universitat Autònoma de Barcelona.
- una legislació laboral al servei dels interessos de la classe treballadora que arribà fins a les col·lectivitzacions de les empreses durant el període de guerra.
- una divisió territorial d'acord amb la realitat social i econòmica de les comarques.
- una descentralització ~~política i econòmica de les comarques, amb la creació de comarques autònomes~~.
- una reforma agrària que tendia a acabar amb els anacrònics contractes d'arrendament i parcel·la.
- una planificació dels recursos i de la producció feta des de Catalunya.

Durant el període de govern de la Generalitat, s'obrí, doncs, un marc polític de llibertats formals fins aleshores desconegut i es van aconseguir progressos socials i polítics indubtables com la Llei de Contractes de Treball que afavoria els percarers, rabassaires i arrendataris en contra dels tegratins, i, en general, la sortida de la clandestinitat de les organitzacions obreres que van poder començar així una tasca regular de conscienciació i organització. Aquest progrés social culminà durant la guerra en un autèntic canvi revolucionari que es concretà en mesures com el Decret de Col·lectivitzacions pels quals les empreses passaven a mans dels treballadors; el decret suprimint la parcel·la i arrendament de terres, la municipalització de la propietat urbana, dels serveis col·lectius, la reestructuració de l'ensenyament, etc., etc., i obrí un procés revolucionari durant el qual la classe obrera catalana prenia progressivament la direcció total del poder econòmic i polític.

El 5 d'abril de 1938 apareix al "Boletín Oficial del Estado" del govern de Burgos el decret abolint l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que entre altres coses diu: "la entrada de nuestras gloriosas armas en territorio catalán plantea el problema estrictamente administrativo... de restablecer un régimen de derecho público que, de acuerdo con el principio de la Patria, devuelva a aquellas provincias el honor de ser gobernadas en pie de igualdad con sus hermanas del resto de España".

PER QUÈ L' ESTATUT D' AUTONOMIA AVUI ?

Reivindicar avui l'Estatut d'Autonomia no és una qüestió basada en la nostalgia i el passat. No es tracta d'una tornada al passat, com si aquests gairebé 40 anys que han passat amb totes les transformacions econòmiques i socials que objectivament han ocorregut als Països Catalans no haguessin existit.

El fet és que avui existeix una situació clara de descomposició del règim franquista, que és molt evident la impossibilitat d'aquest, amb el dictador o amb el seu continuador Juan Carlos, de donar sortides polítiques coherents als grans problemes del país, si no és per la violència i l'assassinat. Aquesta situació està posant cada cop més al descobert la necessitat per part del moviment obrer i popular de contraposar a la divisió i el cap de les classes dominants la UNITAT POPULAR per a l'acabament de la dictadura i la implantació d'una estructura democràtica adequada a la situació actual.

Així ho van comprendre totes les organitzacions reunides el 7 de novembre de 1971 en la I Sessió de l'Assemblea de Catalunya. L'acord en 4 punts aprovats en aquella memorable ocasió és el reconeixement de la necessitat política que les classes populars catalanes tenen de "l'aconsecució d'una amnistia per a tots els presos i exiliats polítics, de l'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació, especialment sindical, de manifestació i de vaga que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític; del restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats a l'Estatut del 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació; de la necessitat, per fi, d'una coordinació de la acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica".

Dins aquesta perspectiva de llibertats generals, l'objectiu polític per a les classes populars catalanes és, doncs, la consecució d'un poder polític català partint de la base de l'Estatut d'Autonomia, com a punt de partida necessari per a la resolució dels problemes econòmics, socials, polítics i culturals específics que té plantejats el nostre poble.

QUE ENS REPRESENTARIA DISPOSAR ARA DE LES LLIBERTATS AUTONÒMIQUES ?

Seria tenir a les mans uns mínims òrgans de poder per tal d'emprendre la transformació social que el nostre país, en funció dels interessos de les classes populars catalanes necessita:

En el pla general de les llibertats i drets democràtics garantiria el dret a l'associació política, obrera i sindical, el dret a la vaga, a les llibertats de reunió i dret de manifestació política, a la llibertat d'expressió, especialment de premsa i dels altres mitjans de comunicació social.

En el pla econòmic i social representaria:

- disposar d'uns òrgans propis de planificació i control dels recursos i de la producció que ens permetrien d'enfrontar-nos amb eficàcia al centralisme que està ofegant dia a dia i d'una manera visible el natural creixement de l'economia catalana i enfrontar-nos al poder creixent de la banca i dels grans monopolis espanyols i estrangers.
- establir una legislació laboral sobre la base de les necessitats més urgents que es presenten a l'actualitat: escala addicional de salaris, setmana de 40 hores, sou total en cas de malaltia i jubilació, supervisió directa per part dels treballadors de la gestió empresarial...

- -reformar l'estructura del camp eliminant els contractes de parceria i dinerament i el poder actual dels intermediaris i dels monopolis de proveïments. El control de les inversions permetria la facilitació de crèdits públics, fixació d'uns preus mínims, formació de cooperatives etc.etc.
- elaborar un pla general d'urbanització i d'ordenament del territori sobre bases racionals tenint com a punt de partida la realitat comarcal i procurant al màxim la descentralització de serveis. Liquidar al mateix temps l'especulació brutal del sòl i de l'habitatge actualment imperant.
- -transformar l'ensenyament i altres instruments de comunicació i formació socials d'instrument d'opressió social i nacional que són avui en organismes al servei dels interessos de les classes populars catalanes (catalans d'origen o d'adopció) de manera que disposaríem de centres d'ensenyament en tots els graus únics, gratuïts en molta part, públics, que impartirien uns coneixements que anellitzarien a fons la realitat econòmica i social, la història, la llengua i la cultura catalanes. De l'alienació actual que enipatèix més sens dubte són les classes populars, en especial la classe obrera, sobretot en els seus sectors immigrants perquè no els permet o els dificulta la normal integració al país on han vingut a viure.
- -transformar totalmet els serveis col·lectius tias com la sanitat, la seguretat i provisió socials, els transports, l'esport i les diversions.

No es tracta de pensar o bé que un Estatut d'Autonomia produiría de per sí el miracle d'acabar amb tots els nostres problemes, o bé que aquests problemes trobarien justa i adequada solució en el context d'un centralisme que no fos feixista com l'actual sino democràtic. Una nació que no es pugui governar amb les seves característiques i necessitats tendeix a ser objecte d'un procés d'opressió i despersonalització nacional.

Molts dels greus problemes que tenen plantejats els Països Catalans venen de la impossibilitat que tenen els homes que hi viuen i hi treballen de donar solucions als seus problemes d'acord amb la seva realitat i les seves característiques pròpies.

- L'EQUIP "AVUI".- considera aquest treball una aportació interessant, però no es fa responsable de la totalitat del text. Esperem poder oferir altres treballs sobre "L'Estatut" des de altres perspectives.

premsa democràtica

C O M B A T : Per la Coordinació de les Forces Polítiques de Catalunya. núm. 4 desembre 1972

La reivindicació avui de l'Estatut és alhora la proclamació del nostre dret col·lectiu a l'autogovern, dels drets individuals de qualsevol persona que visqui a Catalunya, i punt de partida per a que el poble català pugui exercir el dret a l'autodeterminació. En aquest sentit, creiem que la unió entre l'afirmació de la personalitat catalana i la democràcia, que plasma l'Estatut és avui un element profundament revolucionari, vàlid no solament per als catalans, sinó per a qualsevol ciutadà de l'Estat espanyol que desitgi per al seu país no el govern autocràtic d'una oligarquia, sinó la participació responsable de tots.

T R E B A L L: Organ Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya. núm. 349, 5 de juliol de 1972

L'Estatut del 32 no és una idea o un projecte difícil d'imaginar, sinó una experiència històrica que va ser viscuda pels que tenen més de 40 anys i que pot ser estudiada pels més joves.

Avui aquesta proposta comporta que la vigència del Govern Provisional d'àmplia coalició en l'Estat espanyol haurà d'anar acompanyat de l'establiment a Catalunya d'un Consell Provisional de la Generalitat representatiu de les diverses forces del poble català; que l'aplicació de les llibertats polítiques sense cap discriminació comportarà l'autogovern del poble català en el marc legal de l'Estatut de 1932; que el període constituent general enclourà a Catalunya l'elecció d'un Parlament català, l'elaboració d'un nou Estatut que respongui a les necessitats i aspiracions actuals de les masses i l'exercici pel poble català del dret d'autodeterminació.

U N I D A D : Organo del Comité de Barcelona del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Año XXI núm. 9, 25 de agosto 1972

Esta campaña de exlicación y movilización e torno a por qué el estatuto del 32 significa esencialmente el planteamiento de la necesidad del cambio democrático, de la alternativa, con referencia a la institucionalización provisional en el momento de transición (y en el marco imprescindible de la conquista de la democracia en el conjunto del estado español) de las normas contenidas en el estatuto implantado en Cataluña durante la II República desde 1932, como punto de partida para el pleno ejercicio del derecho de autodeterminación y del desarrollo democrático en Cataluña.

ASSEMBLEA DE CATALUNYA : Portaveu de la Comissió Permanent, núm 3 juny 1972

- La permanent aprovà llençar una àmplia campanya que sota el títol "Perquè L'Estatut de 1932", cobreixi els següents objectius:
- Donar a conèixer amplament quins són els principis i les institucions configurades en el Estatut d'Autonomia de 1932, el restabliment de les quals s'exigeix en el 3 er. punt de la declaració de l'Assemblea.
 - Plantegar la lluita per aquest objectiu com una activitat de masses present en la lluita diària.
 - Propiciar la comprensió del que pot ésser el període immediat a l'enderrocament del règim.
 - Explicar l'objectiu de l'Estatut com a punt mínim de convergència que permet arribar al pla dret d'autodeterminació de Catalunya.

- Deixar ben clar que per Catalunya no és democràtica i per tant no és vàlida qualsevol possible solució de l'actual règim polític que no reconegui, com a fet mínim indiscutible, el restabliment dels principis i les institucions configurades en l'Estatut del 32

LLUITA: Portantveu del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, núm 22, abril 1972

En primer lloc si Catalunya disposà durant la República d'un règim polític autònom no fou evidentment pas perquè els polítics liberal-burguesos espanyols estiguessin disposats per gràciosa concessió a reconèixer l'existència de diverses nacionalitats dins l'Estat espanyol i menys els drets d'aquestes nacions a la seva autodeterminació. Les mínimes llibertats aconseguïdes amb l'Estatut d'Autonomia van ésser una conquesta de les classes populars catalanes. Recordem, a més com a fet indicatiu que Macià va proclamar la República Catalana com a estat integrant de la federació ibèrica hores abans que fos proclamada la República Espanyola a Madrid i amb unes atribucions d'autogovern molt més àmplies que les que després concedí l'Estatut sotmès a l'aprovació de les Corts espanyoles. Convertida la República catalana en Generalitat de Catalunya, s'elaborà un projecte d'estatut que fou plebiscitat afirmativament per una gran majoria l'agost del 1931 i que després passà amb grans dificultats al vist i plau de les Corts espanyoles que hi efectuà importants modificacions restrictives.

A partir del 1931, doncs, i per primera vegada des de feia més de dos segles, Catalunya comptava amb un òrgan propi (encara que amb fortes limitacions) per a l'aplicació política, social, econòmica i cultural basat en forces socials que pressionaven vers una transformació progressiva del règim econòmic i social.

A C C I Ó: portaveu de Joventut Obrera de Front Nacional de Catalunya, núm 5.1.1972

En acceptar l'antic Estatut de Catalunya com a punt de partida del període provisional i com a base mínima de la nostra reivindicació nacional, no fem altre cosa que allò que van fer Francesc Macià i el poble de Catalunya l'any 1.932, quan, a canvi del veritable Estatut que tot el poble havia plebiscitat, els foren oferts dinou articles que el Govern de la República va creure oportuns..... El que ens urgeix és l'establiment d'un període provisional democràtic dins el qual siguin representats els drets dels homes com a homes i com a membres d'una comunitat nacional..... De moment, benvinguda la Generalitat, amb el seu Govern, el seu Parlament i el President que aquest elegixi. I a partir d'aquí tot un canvi, tot un procés. El procés que és la raó de la nostra existència, política i humana.

D E T E R M I N I: Publicat per Unió Democràtica de Catalunya núm 19, maig 1.972

Dins la convergència assolida ja en aquest front per les reivindicacions nacionals, pensem que aquesta campanya per "L'Estatut" dona la possibilitat d'obrir un ampli debat i un intercanvi de punts de vista sobre la visió de com s'ha de concretar en el futur aquest autogovern en els distints aspectes que representen les institucions polítiques d'un poble. Creiem que serà bo que cada ideologia i cada grup polític doni els seus punts de vista i, dins un gran respecte a la diversitat, pugui el poble anar orientant les seves preferències.

Bibliografia actual sobre l'Estatut de Catalunya:

D E T E R M I N I: Publicat per Unió Democràtica de Catalunya, núm 20 juny-juliol 1972
n.r.- molt interessant pel seu breu però molt ben conseguit procés històric.

" PER QUE L'ESTATUT DEL 32": publicat per el Comité Universitari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

" L'ESTATUT DEL 31": publicat per el Departament de Publicacions del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans.

" EL POBLE DE CATALUNYA I LA REPÚBLICA ESPANYOLA DAVANT L'ESTATUT": Papers de Treball i D'informació núm 2 setembre 1972

n.r.- llibret molt interessant doncs a més d'una introducció històrica, té l'Estatut del 31 i el 32 comparats i l'Estatut de Regimen Interior de Catalunya, que vare ser oficial a Catalunya.

SOBRE L'ÚS PÚBLIC DEL CATALÀ

Amb l'extensió del moviment polític i del moviment de massa, un fet es veu sovint replantejat: l'ús públic del català, tant en la propaganda com en les assemblees i actes públics. Seria innecessari de fer-hi referència si no fos perquè els mateixos que fingeixen un total desinterès en l'ordre lingüístic són a la pràctica els més aferrissats defensors de l'espanyolisme, de la utilització absoluta de la "llengua del imperio". Cal, doncs, posar al descobert aquestes posicions d'algun grup que, tot afirmant formar part de l'oposició, o fins i tot reconeixent teòricament el "dret a l'autodeterminació", porten a la pràctica una política contrària a l'ús públic del català.

Diverses vegades ja hem comentat aquesta actuació com a lògica conseqüència dels llargs anys d'educació franquista (no és estrany a aquest fet l'origen bàsicament universitari dels més ardents espanyolistes).

Que tinguin el cinisme de disfressar les seves posicions sota la capa d'un pretès "internacionalisme" no ens ha de sorprendre. És ja un procediment tradicional en el xovinisme opressor i que ja fou denunciat en el seu temps i en el seu context pel mateix Lénin referint-se al xovinisme gran-rus /sobre les altres nacions més petites de l'imperi rus/.

En el cas que ens ocupa es tracta d'un fet més concret, i les argumentacions són d'una pobresa encara més gran, i demostren un grau elevat d'oportunisme, de reformisme i una confusió mental realment alarmants.

Per als qui "encara" es creuen en la necessitat de justificar la seva actuació, argumentaran la seva oposició a l'ús públic del català simplement amb raons "d'eficàcia" i de "sentit pràctic", o bé com a manifestació d'una actitud confusa que és, de fet, alhora un paternalisme malaltís i una mena de masoquisme complaent o de "renúncia explatòria" a l'ús de la llengua pròpia. Totes les actituds portaran a la pràctica a mantenir la política d'opressió lingüística del règim i prolongar-la, en el millor dels casos, fins al "futur màgic" del "després" de la "seva" revolució.

Només l'oportunisme més descarat pot permetre de conjugar aquesta pràctica reaccionària amb la pròpia "teoria del dret inefable a l'autodeterminació".

Només el reformisme més mesquí pot plantejar-se el bandeament de la lluita de massa de tot plantejament que no sigui el simplement economicista, i pot reduir les qüestions polítiques i socials com la lingüística que ens ocupa, a un simple problema d'eficàcia!

En resum, doncs, es tracta d'actituds només comprensibles en el context de la dictadura espanyola actual i que únicament poden ésser interpretades com el reflex directe d'una "mala consciència burgesa" de certs dirigents intel·lectuals d'origen burgès, esa juntament amb un masoquisme producte de la ideologia cristiana tradicional /inculcada a la força durant els estudis primaris i secundaris/.

La confusió mental fa també oblidar fins les conegudes paraules de Lénin a aquest respecte en reclamar el dret i la necessitat de l'agitació en la llengua pròpia!

Què pot representar, doncs, per a uns semblants grups el procés revolucionari?

Què cal esperar de la revolució que diuen proposar-se, d'una revolució en què la lluita actual estaria en contradicció amb les bases del futur que cal construir?

Quin esforç en podem esperar, d'altra banda, d'uns oportunistes semblants de cara a l'aplicació futura d'una política lingüística i cultural adequada a les necessitats reals de l'estructura nacional?

El provincialisme i l'alienació nacional, la manca d'una teoria revolucionària arrelada a la realitat, els prejudicis d'origen cristiano-burgès..., tot ve a contribuir a fer-los lluitar contra el procés històric de superació de les alienacions i alliberament de la submissió i d'expansió social del català com a llengua nacional amb plenitud de drets.

Nosaltres, tenim la nostra concepció del fet, ben diferent. No tenim prejudicis espanyolistes ni complexos d'inferioritat. Lluitem per l'ús públic, l'ús social de la llengua nacional, sense el qual tota llengua queda mancada de sentit i reclosa en la vida del "patufet" familiar (primer objectiu de l'opressió lingüística de tota nació dominant).

El procés alliberador de la llengua catalana, començat amb tants d'esforços pel nostre poble, té, doncs, com a objectiu principal aquesta dimensió social i col·lectiva.

No volem fixar amb això una única forma rígida d'actuació en tots els casos, però sí una línia bàsica d'actuació en aquest sentit que ha d'informar tot grup revolucionari mínimament coherent amb la seva teoria. Concebem la revolució com un procés en el qual es va gestant la futura societat: el partit, les organitzacions de massa, les diferents accions... tot el moviment revolucionari de masses ha d'estar dirigit en els principis que haurà d'aplicar: la democràcia, la representativitat, la crítica interna, la solidaritat de classe, ... l'ús i el redreçament de la llengua nacional.

Imposen, doncs, ja en la lluita actual l'ús públic i social del català. Destruïm l'opressió de les forces feixistes i burgeses. Acabem amb els prejudicis, esborrem els complexos, superem les alienacions.

Treballem a la Universitat:

Contra el dogmatisme
Contra el xovinisme "gran-espanyol"
Contra els tòpics revolucionaristes
Per una política arrelada a la realitat

PER UN ENSENYAMENT POPULAR CATALÀ

PER UN ENSENYAMENT POPULAR CATALÀ

Aquest full, redactat des d'una visió política d'extrema esquerra, tracta el problema de la llengua enfocant-lo molt especialment a la Universitat, tot i que alguns aspectes s'erveixen en altres fronts de la lluita antifeixista: barris, comarques, comissions obreres, lluita professional, propaganda i publicacions clandestines, etc. L'equip "AVUI" crida als seus lectors a que encetin discussions sobre el problema de l'ús públic del català en tots els aspectes, i que, naturalment, posin en pràctica les conclusions a què hagin arribat.

Point de mire

Et nul n'empêchera de chanter les Catalans...

Mais qu'il est difficile d'être poète!

Les Jeux floraux de la langue catalane ont eu lieu il y a quelques semaines à Genève. Ce concours de poésie se déroule depuis 1939 sur terre d'exil. A ce propos, le consulat général d'Espagne à Genève nous a adressé une lettre, signée par le chargé du service de presse, où il est dit notamment :

« Votre journal a affirmé que la langue catalane est interdite en Espagne depuis 1939. Je tiens à préciser que si la seule langue officielle en Espagne est la langue espagnole ou castillane, les autres langues parlées dans le territoire national, catalan, basque et galicien (...) sont parfaitement reconnues et d'usage courant (...) ».

D'autre part, « par souci de la vérité », le consulat nous demande de publier les précisions suivantes :

« La production de livres en langue catalane représente 3% du total d'éditions espagnoles.

« Une chaire de langue et littérature catalane fut créée à l'Université de Barcelone après la guerre civile d'Espagne. Récemment, en octobre 1971, on a célébré le concours pour l'établissement d'une chaire similaire dans la nouvelle Université de Barcelone (Sant Cugat-Bellaterra). Dans toutes les universités espagnoles où on peut obtenir la licence en philologie romane, on donne aussi des cours de langue catalane.

« Dans l'Institut d'Estudis catalans, on facilite l'enseignement de la langue, de la littérature et de l'histoire de la Catalogne depuis plus de 60 ans.

« Un hebdomadaire et plusieurs revues catalanes sont publiés et, une fois par mois au moins, il y a un programme en catalan à la télévision. Les programmes catalans à la radio sont plus fréquents. La langue catalane est d'un usage courant à la messe.

« En ce qui concerne le théâtre, de nombreuses représentations sont données en catalan. A Barcelone existe la « Escola d'Art dramàtic adria guai » depuis 12 ans, qui s'occupe des recherches et esthétiques théâtrales, ainsi que des expérimentations de nouveaux textes, acteurs et directeurs. Cette compagnie a parcouru toute l'Espagne, ainsi que la France et l'Italie avec des pièces du répertoire catalan, castillan et étranger. Il existe d'autres groupes théâtraux qui se consacrent à la représentation de pièces en catalan comme le « Teatre experimental català », le « Grup de teatre independent », le « Grup d'estudis teatrals d'Horta », « Els joglars », etc. En dehors de Barcelone, il existe aussi de nombreux ensembles théâtraux qui ne se servent que de la langue catalane.

« Dans le terrain de la chanson, un vigoureux mouvement intitulé « Nova canço » existe depuis 12 ans. Son champ s'étend à tous les thèmes : sociaux, politiques, existentiels et religieux. Parmi les chanteurs en langue catalane les plus fameux, on peut citer les noms de Joan Manuel Serrat, Pi de la Serra, Luis Llach, Ana Maria Duran, Nuriel Felu, ainsi que celui de Raimon qui vient de se produire à Genève. Le cinéma amateur en langue catalane occupe une place de premier plan dans le cinéma de ce genre. Le nom de Lorenzo Soler est le plus connu. »

Nous accueillons cette mise au point d'autant mieux qu'elle confirme magnifiquement ce que nous avons écrit dans

« La Suisse » du 21 octobre dernier, sous le titre : « Nul ne l'empêchera de chanter... »

Signalons pourtant que nous n'avons jamais écrit que la langue catalane était interdite en Espagne. En effet aucune loi n'interdit de parler le catalan, ce qui serait d'ailleurs bien difficile à appliquer. En revanche, nous avions dit que le catalan était en train de percer le bûillon qu'on lui appliqua en 1939, principalement en supprimant l'enseignement dans cette langue, ainsi que la presse quotidienne. Relevons encore que les précisions du consulat méritent d'être précisées :

1. Des chaires de catalan ont été réintroduites dans des universités espagnoles où l'on peut étudier la langue et la littérature au même titre que d'autres langues étrangères. Italien par exemple. Des chaires similaires existent dans quatre universités suisses.

2. L'Institut d'Estudis catalans, est un institut privé.

3. Comme nous l'avions dit, l'édition catalane, livres et revues, connaît un réjouissant essor. Mais il n'y a toujours pas de quotidien. Le programme mensuel de la télévision se situe à une heure d'écoute particulièrement mauvaise, 3 heures de l'après-midi.

4. Les groupes de théâtre cités ci-dessus ne sont pas subventionnés. Plusieurs ont été en butte à des tracasseries.

5. Quant aux chanteurs, certains ne peuvent se produire où ils veulent. Pour mémoire, rappelons que Joan Manuel Serrat n'a pas été sélectionné à un Grand Prix Eurovision parce qu'il n'acceptait de chanter qu'en catalan.

Enfin, si la poésie catalane peut s'exprimer librement, qu'on nous dise pourquoi, à la suite des Jeux floraux de Genève, six des jurés du concours, la femme du secrétaire de ce concours, ainsi que le chanteur Raimon qui avait chanté à Genève, se sont vus convoquer par la police et retenir leurs passeports.

Qu'il est difficile d'être poète, si l'on ne peut faire chanter le mot liberté...

Pierre COULLERY

Humor...

